

Tatiana Okupnik, Trupy

Cudowny dzień
Ale w tobie nie
Ty w koncie siebie
Schowany za cieniem
Uśmiechasz się
To maska jest
By ludzi nie zniechęcić
A w środku lęk
Demony pamięci

Już czas żeby słońce wpuścić tu
I z szaf trupy wszystkie światłem spalić
Już czas by owoić dziki ból
Żal śmiechem zabić

Twój pierwszy krok
Żeby przegnać mrok
Prawo ciężenia
Lekcje chodzenia
Przeszywa cię ten jasny dzień
Wygrywasz pierwsze starcie
Choć jeszcze lęk
I w środku rozdarcie

Już czas żeby słońce wpuścić tu
I z szaf trupy wszystkie światłem spalić
Już czas by owoić dziki ból
Żal śmiechem zabić

Już czas żeby trupy wszystkie znieść
Na stos rozpalony ludzkim żalem
Za dni niepewności
kiedy lęk odbiera oddech